

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Seleuco. 356.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἐπειδὴ τὰς ὁδοὺς διέστρεφε τῷ κηρύγματος, καὶ τὸν Ανθύπατον ἀφίσα τῆς πίστεως δι' ἃ ἅπαν τὸ ἔθνος χειρωθή-
 γαι ἦν πρὸς σωτηρίαν σώζον, ὡς τῆς καθ' ἑαυτὸν οἰκονομίας σωφρονίζει ὁ Παῦλος τὸν βλάσφημον, τὴν φλῶσιν ἐπαγαγὼν πρὸς ἐθεσίαν, τὴν καὶ αὐτὸν χειρωθήσασιν πρὸς μαθη-
 τείαν. ἐδιδάχθη γὰρ σκίνω θεραπεύειν τῷ φαρμάκῳ τὴν ἀπίστιαν, ὡς αὐτὸς ἰάθη, τὴν ὡς τὸ νόμου ἀν-
 τιλογίαν. τὸ δὲ ἄλλο χειρὶ, ὅτιον τῆς γνώμης διδοὺς ἐν ἑαυτῇ ἔχειν τῷ φω-
 τὸς τὴν ἀπόληψιν, τὸν τρόπον μεταβάλλουσαν πρὸς τὸ βέλπιον.

Λουσιμάχῳ. τνε.

Πλυνώσασιν τὰ ἱμάτια σήμερον, καὶ αὐριον, καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην, λέγει ἡ γραφὴ τῆς το-
 δηλῶσα. οἱ ἐν ταῖς δύο Διαθήκαις καὶ ταῖς αὐτῆς Διαθήκαις τὴν χαριστι-
 τητά τῆς πολιτείας κτησάμενοι, καὶ τῆς πίστεως τὴν ἀγνείαν εὐραϊκοί, εἰς τὴν τρίτην τῶν κυρίων χειρω-
 γουῦται ἀνάστασιν. ἡ καὶ βασιλεία ἔ-
 ραιαν ὀνομάζεται. σήμερον γὰρ, τὴν τῶν νόμων λέγει κατέλασιν αὐριον δὲ, ἡ εὐαγγελικὴν σημαίνει ἀλήθειαν, ὡς ὑ-
 πό τῷ νόμῳ μνηθεῖσαι, καὶ μετ' ἐ-
 κείνοι φανῆσαι.

Σελεύκῳ. τισ.

Τεὺς τὸν κύριον ἀρνησάμενος τῆς ἀποστόλων ὁ ἕξαρχος, τὴν τῆς ἀνθρώ-
 πων πάντων ἀμαρτίαν ὑπέδειξε, τεὺς ἀρετησοῦντων τὸν κτίσαντα, ἐν τῇ δό-
 σὲ τῆς σωτηρίας ἐπιτολῆς, ἐν τῇ φεσὲ τοῦ νόμου τοῦ γραπτοῦ, ἐν τῇ σαρκώσῃ τοῦ λόγου καὶ θεοῦ ἡμῶν, ἢν τριπλῆ πάλιν μετανοήσῃ ἰάσατο, ἀνάλογον τῷ πρᾶγματι πορευσάμενος καὶ τὸ φάρμακον, καὶ δείξας ὡς πάντων τῆς κακῶν θεραπείαν, ἢ τοῦ κυρίου γέγο-
 νε παρυσία.

Τῷ αὐτῷ. τνζ.

Τὸ ὄριν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ὄριν

prædicationis vias peruertebat, ac Procō-
 fulem, cuius opera vniuersa natiō ad salu-
 tem facillè allici & subigi poterat, à fide ab-
 ducebat, idcirco impium hominem pru-
 denti consilio coërcet, inuecta ipsi, admo-
 nendi causa, cæcitate, quæ etiam ipsum
 eò tanquam porrecta manu duxit, vt Apo-
 stolo se in disciplinam traderet. Didicit e-
 nim eo medicamenti genere incredulita-
 tē suam curare, quo etiam sanitatem ade-
 ptus est. Per hæc autem verba, vsque ad
 tempus, hanc ipsius voluntati legem fan-
 xit, vt, si mores in melius commutaret, lu-
 minis receptio penes ipsum esset.

Lysimacho. 355.

Abluant vestimenta sua hodie, & crasti-
 no die, & sint parati in diem tertium, ait
 Scriptura. Quorum verborum hæc est sen-
 tentia: Qui in duobus testamentis, eorum-
 que sensibus, vitæ puritatem adepti, ac fi-
 dei sinceritatem consecuti sunt, ad tri-
 duanam Domini resurrectionem velut
 manu ducuntur: quæ etiam cælorum re-
 gnum appellatur. Per hodiernum diem, le-
 gis statum intelligit. Per crastinum, Euan-
 gelicam veritatem significat, vt quæ à le-
 ge indicata sit, ac post eam apparuerit.

Seleno. 356.

Apostolorum princeps, ter abiurato
 Domino, mortalium omnium peccatum
 tacitè indicauit, qui Creatorem ter reie-
 cerunt: nimirum cum primum præceptū
 datum est, cum scripta lex instituta est, ac
 denique cum verbum ac Deus noster hu-
 manitatem induit. Quam quidem abiura-
 tionem triplici rursus pœnitentia sana-
 uit, par videlicet atque consentaneum
 vulneri remedium nactus, illud quæ ostē-
 dens, Domini aduentum ac præsentiam
 omnibus malis medicinam attulisse.

Eidem. 357.

Illud, priusquam gallus canter, idem est,

L iij